

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 15. MARCA ROKU 1799. W PIĄTEK.

Kommissya wspólna trzech Najjaśniejszych Dworów do uregulowania długów s. p. Króla Jmci Stanisława Augusta i byłej Rzeczypospolitej Polskiej. Połączając na dniu 14. Marca roku bieżącego likwidacją i weryfikacją długów do byłej Rzeczypospolitej za stałego onej Rządu regulujących się, i w swych protokołach w czasie dawniejszych Obwieszczeniami przepisanych zanotowanych, a w celu przelania onych i całego swego dzieła po ostateczną decyzję do samychże Najjaśniejszych Dworów, tudzież z porządku rzeczy, mając wkrótce zamknąć wszelkie swe czynności i protokoły, wiadomo każdemu czyni niniejszym Obwieszczeniem, iż od zwyczajnej wyrażonej daty, żadnych a żadnych pod jakimkolwiek bądź nazwiskiem i pozorem podawanych sobie petycji od nikogo nie przyjmie, iako już albo w poprzednich swych Obwieszczeniach zastrzeżoną prekluzją obiętych, albo przez niedopełnienie w nich przepisanych przewideł, też prekluzji podpadłych. — Dan w Warszawie dnia 13. miesiąca Marca 1799 roku.

Kommissya wspólna trzech Najjaśniejszych Dworów do uregulowania długów s. p. Króla Jmci i byłej Rzeczypospolitej Polskiej.

z Londynu dnia 22. Lutego.

Odbieramy nakoniec długo zatrzymane papiery Irlandzkie. Wyczytaliśmy z nich, iż nieoficjalnie tam dach opozycji przeciwko zamiarom Ministrów. Codziennie nowe Hrabstwa wydały rezolucje na odrzucenie rządowego projektu. Niektóre jednak oświadczyły swoje pragnienie, ażeby Parlament rozstrząsnął artykuły na których się ten projekt zasadza. Izba niższa wydała Dekret na publiczne spalanie przez ręce Kata w przytomności wielkiego Szeryfa Dublinskiego dwóch numerów Dziennika Słońca pod d. 28. i 29. Stycznia wyszłego, iako zawierającego w sobie obelżywy dla Parlamentu Irlandzkiego artykuł. Ten dekret zapadł na wniesienie P. Odonnell, a ulkuteczniom został d. 11. Lutego. P. Corry nowy Kanclerz lkarbowy przyrzekł podać sposób na uspokojenie umyślow. Ten wniosek niecierpliwie i z ciekawością jest oczekiwany. Lord Castlereagh doniósł na dniu 11. o wkrótce nastąpić mającym wniosku względem najlepszego sposobu przywrócenia spokoyności w Irlandyi (zapewne o projekcie Unij w innym kształcie podać się mającym.)

Lit następniący najlepiej okoliczności Irlandzkie wyświeca. — Z Dublinu dnia 11. Lutego. Dziś trzy numery gazety Słońce przez kata w asyflencyi milicyi Angielskiej spalane zostały. Gazeta ta była ministeryalna Brytańska. Przeszło 5000. widzów przytomnych było. — Niektóre parafie w Hrabstwie Clare wydały broń swoją, lecz robota około pikow nigdy nie ustaie. Cały las od 21. morgow został w tym celu wycięty. Hrabstwo Tyrone oświadczyło się z żywością przeciw Unii. Opozycja liczy teraz 128. głosów swoich. — Jakis płochy burzyciel napisał kredą na drzwiach izby niższej po wydanym wyroku spalania gazety. Nowa affekuracja od ognia słonecznego Pana Odonnell i kompanij. inny uważał przy spalaniu pisma, iż nigdy słońca w jaśniejszym blasku nie widziano. Zemsta nad tą gazetą ieszcze się dalej rozciągnęła. Ponieważ między innemi wyrażono w niej było, iż kobiety na galerii parlamentu bardzo się nieprzyzwoicie zachowały, przeto towarzystwo kobiet w Dublinie uchwaliło, aby wspomniane pismo od służącej do tego

wybranej do wody wrzucone i zatopione zostało. — Nayokropniejsze spustoszenia popełnia się zawsze w okolicy Dublinu. Hrabstwo Galway jest w otwartej insurrekcyi, wszystkie bydło na polach bywa od rabuśiów kależone i zabijane. Arthur O'Connor przeniesiony jest do więzienia w Dublinie, dla odłączenia go od innych więźniów stanu.

Partya opozycyjna w Irlandyi jest zawsze w wielkiej czynności; niezaniebnie ona żadnych środków na sprzeciwienie się zamiarom Ministrów, doznała atoli takiego oporu w Izbie niższej, gdzie wniosek Lorda Corry zmierzający do odrzucenia wszelkich propozycyów przysły Unij, odrzuconym został większością 20. głosów. Ponieważ opór jest tak wielki, przeto rzecz ta na nieiaki czas wstrzymana została, dopóki się nieupatrzy pora większej do niej kłonności, lub za zwołaniem nowego Parlamentu sfosłowaniem do zamiarów Ministra. — Podług wniosku P. Dundas milicya dotąd w Anglii z 106.000. ludzi składająca się, do 82.000. ma być zmniejszona, dla przeciągnięcia ludu do rolnictwa. Cała zaś flota wojenna lądowa, składać się będzie z 250. tysięcy ludzi procz ochotników. — Admirał Thompson który dotąd pod Brest krążył, powrócił z flotą swoją do Tbrbay. — Do Portugalii posłanego ma być 20. tysięcy wojska Angielskiego. — W Dublinie rozpoczęto subskrypcyę na podarunek 70. tysięcy funtów sterl. dla mowy izby niższej Irlandzkiej, w dowód wdzięczności za jego posłepowanie. Złożono już na tę sumę 12. tysięcy.

Dnia 21. Król przelał izbie niższej poselstwo, przez które żąda Aktu na potrzebne fundusze do utrzymania domu dla Xiążąt Edwarda i Ernsta, którzy mają być mianowani Parami Królestwa.

Niektórzy Francuzcy i Flandryscy emigranci opuszczają Anglię dla osadzenia się na wyspie St Johns w odnodze S. Wawrzeńca, która dotąd wyspą Xiążęcia Edwarda nazywać się będzie. Abbé de Calonne jest w liczbie pierwszych. Pan de Puisaye nie był szczęśliwym w założeniu nowej osady w posiadłościach pałacowych w Ameryce. W Kanadzie rzemieślnicy i koloniści dla zdrażonej innej roboty, nagle go porzucili. — Listy prywatne donoszą, iż jedna dywizya armii Francuskiej mającej przechodzić przez Hiszpanię do Portugalii uda się do Cadix, dla wejścia tam na okręty Hiszpańskie i popłynienia na tajną wyprawę. Flota Hiszpańska będzie dowodzona od admirała i officerów Francuzkich. — Czeladź szewska w Londynie do 30.000. osob wynosząca, nie chce teraz rocić, dopóki maystrowie nie podwyższą iey zapłaty, tym bardziej, iż teraz moda jest wprowadzona, inny bot na prawą, a inny na lewą nogę robić. — Przeciwnicy Unij dawali niedawno wspaniały obiad w Dublinie. Mowca izby niższej był prezydentem. Spełniano zdrowia następujące: Król i niepodległa Irlandya. Xiążę de Galles: oby żadne wywyższenie nie mogło go wynieść nad miłość ludu Irlandzkiego. — Pan Pitt. Niech mu będą dzięki za jego zasady przeciwne Unij. — Na dniu 11. rozeszła się pogłoska w Dublinie, iż ieden obcy okręt przybył do Moll Bay z bronią i ammunicyą, lecz ta wiadomość niepotwierdziła się. — Na dniu 17. znowu wieść chodziła, iż w okolicy Killala sfosłtrzeżono flotę Francuską, inni dodawali iż 1.600. ludzi wylądowało, nie iednak prawdziwego się nieokazało.

Dnia 15. t. m. odprawiła się tajna Rada w Whitehall, która trwała przez 5. godzin. Hr. de Chatham, iako Lord Prezydent, Hrabowie de Liverpool i de Spencer. PP. Pitt, Dundas, Dudley, Ryder, Jozef Bankes, (pierwszy raz) i wielu innych na niej się znajdowali.

Donoszą z wyspy Barbados (iedney z Antylskich) iż eskadra Francuska z dwóch fregat, i iedney korwety złożona, przypłynawszy na wysokość wyspy Gwadalupy, komendant iey wyłał do Viktora Hugues, zapraszając go do siebie na śniadanie. Ledwo tylko Hugues przybył z fregatą, natychmiast komendant eskadry zatrzymał go w areszcie, a na iego miejsce posłał innego gubernatora, i z nim 400. żołnierzy.

z Paryża dnia 21. Lutego.

Na dniu 19. o godzinie 8. w wieczor Dyrektoryat odebrał kuryera z Raftad, i po trzygodzinney rozwadze nad temi depeszami wyłał kuryera do Medyolanu. Nowe rozpoczęcie wojny ma być uchwalone. — Cesarz Marokański wszedł także do wojny przeciw Francyi. Z Cadix donoszą, iż tam na dniu 4. przybyły 4. okręty wojenne Marokańskie, które się połączyły z okrętami Angielskimi. — W Hiszpanii rozpoczął się mocny werbunek. — Cała Hiszpańska flota w Cadix z 30. okrętów wojennych złożona, miała odebrać rozkaz do wypłynienia, choćby też to naywięcej ią kosztowało. — Odebraliśmy tu doniesienie telegrafem o śmierci elektora Bawarskiego. — Na dniu 17. w Radzie 500. Bailleul uczynił wniosek uflanowienia banku narodowego w Paryżu, z tego powodu zaprzeczal pogłółkom fałszywym iakoby znowu pieniądze papierowe wprowadzone być miały. Wniosek iego do oddzielney komisji odesłano. — Słychać, iż nasz poseł w Raftad Ob. Robert wezwany tu jest na objęcie iednego z nayważniejszych ministrowstwa. — Między rozmaitemi kandydatami do urzędu Ministra wojennego, wymieniają Generała Milot-Mureau, byłzego członka w zgromadzeniu konstytucyjnym i officera w korpusie inżynierów, oraz Ob. Villemanzi. — Ob. Lacombe St Michel stanąwszy w Rzymie, odebrał rozkaz powrocenia do Neapolu, niewiadomo czyli iako komisarz Cywilny, lub iako poseł przy tymczasowym rządzie.

Po wniesieniu wojsk naszych do Neapolu tamtejszy arcy-biskup miał wydać następujące obwieszczenie „Wszyscy wierni obywatele Neapolu wezwani są, aby byli przytomni dziś dnia 25. stycznia po południu o godzinie 2. mającemu odprawić się Te Deum w kościele katedralnym, na którym arcy-biskup, kapituła, duchowieństwo, Generał en Chef armii Neapolitańskiej Championnet, wraz z sztabem swoim przytomni będą, dla oddania Naywyższemu dzięków za chwalebne wniesie wojsk Francuzkich do naszej stolicy. S. Januariusz nasz patron zaręcza za to, krew iego cudownym sposobem w ten wieczor kiedy wojska Francuskie wchodziły, płynną się stała.

Do Brest pod załoną okrętu kanonierskiego le Ventuz walczącego przez pultory godziny z korwetą Angielską przybył szczęśliwie kontwoy od 24. żaglow z drzewem i innemi potrzebami okrętowemi. — Nowa Rzeczpospolita Partenopejska (Neapolitańska) otrzymała nazwisko z nayodlegleyszej starożytności. Parthenope była iedna z Syren, która z rozpacz, iż Ulissza w miłości

ufidlić nie mogła, wrzuciła się w morze. Pod iey nazwiskiem było wybudowane miało, które w czasie zostało zburzone, a po odnowieniu swoim wzięło nazwisko *Neapolu*.—Tutejsze pisma twierdzą, iż w *Neapolu* od wojsk naszych jedna tylko fregata znaleziona została, nie było tam żadnego okrętu liniowego, lecz na to miejsce mamy w ręku naszych wielką liczbę statków przewozowych, na których 18,000. wojska pomieścić się może. Znaleziono także najlepsze materiały do budowy okrętów.

Dnia 23. Lutego.

Kontr-Admirał *Richery* o którym tak często pisano, iż dowodzi naszą Eskadrą w *Indyach*, umarł w swym domu w *Alons* Departamencie niższych *Alpów* w roku 41. wieku swego. — Na feliy wczorajszej Rada Istarszych, większością 104. przeciwko 84. głosom, odrzuciła Rezolucję stanowiącą podatek od soli. — Trybunał Departamentu *Skwony* uznał niewinność Ob. *Monheron* wmięszanego do sprawy o roztrwonienie pieniędzy Ikarbowych.

Dyrektoriat zatrudnia się nieustannie jak najprzyzwoitszymi środkami na wstrzymanie złego użycia władzy i dzielnictw takie się wydarzają we *Włoszech*. Złożył już z urzędu wielu Agentów, pomiędzy którymi Ob. *Bassal* znajdujący się teraz w *Neapolu*. *Fayponti* i *Amelot*, Komisarze Cywilni we *Włoszech* siodzą także z swoich urzędów. *L'Honnont* który był generalnym Konsulem w *Smirnie*, i *Brial* Komisarz Dyrektoryatu Wyk. przy Trybunale kassacyjnym, i h miejsca załapią.

W Redaktorze znajdujemy się następujący list pisany przez Konsula francuskiego w *Genewie* do ministra związków zewnętrznych pod datą d. 16. Lutego. — „Drżąc od gniewu i okropności ręką przesyłam ci Ob. ministrowi Raport, który mi podano w *Genewie* przez Obywatela *Jana Marengo* *Liguryjczyka*, którego statek kładł część konwoju wyprawionego z tąd do *Egiptu*. D. 2. Nivos (22. Gr.) zabrał on w *Alexandrii* najwyższego komisarza *Sucy*, który utracił prawą rękę, 48. oficerów lub chorych żołnierzy i 30. innych żołnierzy wszystkich niebezpiecznie rannych. D. 17. Nivos (6. Stycznia) po burzliwej żegludze, statek kapitana *Marengo* przybił do *Augusta* w *Sycylii*, w mniemaniu, iż statek na przyjacielskiej ziemi. Nakazano *Francuzom* i ich ekipażowi 22 dni kwarantanny, i doniesiono znajdującemu się w *Palermo* dworowi o przybyciu tego statku. Agenci *Neapolitańscy* w *Augusta* odebrali rozkaz zabrać Ikarb, który miał być w statku *Liguryjskim* złożony. D. 6. Pluvios (25. Stycz.) lud w zapalczywości wpada do lazaretu, i rabuje w Iztuki komisarza *Sucy*, iego sekretarza, 8. oficerów, oraz wszystkich chorych żołnierzy, i tylko 21. uciekło z *Liguryjskimi* na fregacie *Neapolitańskiej*, która ich zawiozła do *Messyny*, gdzie się znajdują w więzieniu, i konfiskowano okręt kapitana *Marengo*, iego zaś samego z 140. innymi marynarzami *Liguryjskimi* do tego odwieziono portu.

W Dzienniku *Veille de Jour* czytamy następujący Artykuł z *Staszburga*: Doniesiono w wielu Dziennikach wiadomość o organizacji armii *Mogunckiej* na trzy osobne Armie, nie ma żadnego fundamentu. Armia zachowując do tego dnia nazwisko armii *Mogunckiej*, a mniemana armia niższego *Renu* pod dowództwem Generała *Bernadotte*, nie jest nic innego, jak tylko dywizja armii *Mogunckiej*, która zostawać będzie pod komendą Generała *Jordan*, i rozłożona zostanie po obydwóch brzegach *Renu* od *Dusseldorfu* do *Landau*, dla utrzymania tego kraju zamkniętego między temi dwoma miastami. Ta dywizja nie jest przeznaczona do zaczepnego działania.

Dnia 26. Lutego.

Po upływie trzech-miesięcznej prezydentury Ob. *Reveliere-Lepaux*, Ob. *Barras* który go miał załapać, ogłoszony został Prezydentem. — Dzień dzisiejszy przeznaczony był na wyjazd Generała *Scherer* do *Włoch*. Zabiera on z sobą całą swoją rodzinę. — Zapowiadać tu o bliskiej zmianie Ministra marynarki, któremu ma być polecona komenda floty *Brestkiej*. Mówią także o niektórych promocyach dyplomatycznych we *Włoszech* i w *Niemczech*. — Ob. *Senover* mianowany został Komisarzem Cywilnym Dyrektoryatu w *Turynie*, i wkrótce ma na to przeznaczenie wyjechać. — Dowiadujemy się z pewnych źródeł, iż *Malta* jest zupełnie opatrzona w żywność. Ledwośmy nieutrącili tej ważnej zdobyczy przez spisek od jednego Mnicha knowany. Nieprzyjaciół miał być wprowadzony nocą do miasta, załoga wycięta. Ten spisek zawczasu odkryty przeciwko iego sprawcom był obrocony. Zajęcie Królestwa *Neapolitańskiego* ma nam posłużyć nowym sposobom komunikacji z tą wyspą, mianowicie przez *Otrantę* której w tym momencie mamy się stać Panami, ponieważ ostatnie z *Włoch* wiadomości donoszą, iż jedna z naszych kolumn skierowała się ku temu miastu, które będzie kładem potrzebnych żywności dla naszych morskich osad. (Przyjście Praw.)

Dnia 27. Lutego.

Redaktor dzisiejszy ogłosił następujące pisma. — Wyrok 3. *Ventos* (21. Lutego) — Dyrekt. Wyk. stanowi Art. I. Ob. *Scherer* ministrem wojennym mianowany jest Generałem komenderującym armiom *Włoskiej* i *Neapolitańskiej*. — II. G. *Macdonald* zostanie się przy dowodztwie armii *Neapolitańskiej* pod komendą G. *Scherer*. Niniejszy wyrok do dziennika Praw zapisany zostanie.

Drugi wyrok pod tymże dniem. — Dyrekt. Wyk. stanowi, iż Ob. *Villet-Murreau* G. brygady inżynierów mianowany jest ministrem wojennym na miejsce Ob. *Scherer* mianowanego G. komender. armią *Włoską* i *Neapolitańską*. Niniejszy wyrok do dziennika Praw ma być wpisany.

fany. — Podpisano L. M. *Reveliere-Lepaux* Prezydent, *Lagarde* Sekretarz generalny.

Dyrektoriat Wykonawczy do Obywatela *Scherer* Ministra Wojennego — w *Paryżu* 8. *Ventos* (26. Lutego) r. 7. Obywatelu Ministrowi. Dyrektoriat Wyk. wzywa cię do dowodzenia armiami *francuskimi* we *Włoszech*, nie miał w zamiarze iak tylko dać żołnierzom Republikantkim godnego ich waleczności wodza. Z żalem widzi cię opuszczającego urząd Ministra, na którym oddałeś prawdziwe usługi; lecz wiadomo mu jest, iż urząd którego największej pragniesz, jest ten, na którym momentalne okoliczności mogą cię uczynić najszybciej użytecznym oyczyźnie, i dać ci sposobność uaktywnienia i sprawie wolności słuzenia. Zapewniony jest o największej twojej gorliwości w sprawowaniu nowych twoich obowiązków, tak iak ty powinieś być pewnym o dalszym iego szacunku, i o iego szlaniu, iż ci dostarczy wszelkich sposobów, które od niego zależą będą dla poparcia twojego patriotyzmu i twoich talentów. (podpisano) *BARRAS* Prezydent.

Redaktor ogłasza także urzędownie list z *Malty* pod d. 11. Pluvios (30. Stycz.) w następujących wyrazach: Znajdujemy się tu zawsze wpośród morderczego ludu. Doświadczenie przeszłych czasów, nakazuje nam brać mocne środki dla zabezpieczenia się od wewnętrznej napadci. Co zaś do zewnętrznej, mamy dobre żańce, odwagę, cierpliwość, a iakie twierdze zniszczą wszelkie nieprzyjaciół naszych uślawiania. — Przeszło 800. naszych marynarzów podzielonych po zamkach i bateriach; co noc odprawiamy fraze brzegów, co dzień zatrudniamy się wyładowaniem przybywających okrętów, przewozem z jednego do drugiego portu żołnierzy żywności, i amunicyj. Lecz im służba ich jest pracowitsza, tym się bardziej ich gorliwość i zapal pomnaża: jeżeli obrońcy *Malty* dobrze się zaśluguja oyczyźnie, nali marynarze będą mieli znaczną część w tym wdzięczności Narodowej świadectwie. — Dziennik urzędowy donosi: przybywające statki, o których ten list wspomina, z rozmaitych portów przez ministra marynarki wyłane, zapewniają dla załogi *Maltańskiej* całoroczną żywność.

z Bruzelli dnia 21. Lutego.

General *Serdoni* krewny Generała *Bonaparte* został mianowany komendantem en chef w naszym departamencie, a General *Sagent* komendantem *Bruzelli*. Miasto *Gent* w stanie oblężenia jest ogłoszone. Rozstrzelano tu w tych dniach 21. wieśniaków należących do insurekcji. General *Bernadotte* dowodzi armią obserwacyjną. Armia ta kładąc się będzie z 75. tysięcy ludzi, główna kwatery iey ma być założona w okolicy *Frankfurtu* i rozciągać się będzie od *Huningi*, aż do *Dusseldorfu*. — Pewien awanturnik podający się za książęcia *Oranij*, został w *Antwerpij* aresztowanym.

Dnia 26. Lutego. — Pozory bliskiej wojny zdają się na nowo ożywiać nadzieie i zuchwałość buntowników; zbierają się oni w różnych znowu punktach. G. *Jardon* podwaja swoją czynność i rozstał wojska w ważniejszych stanowiskach nad *Mozą* między *Ventoo*, *Ruremundą*, i *Mastrychem*. Jeden znaczny oddział tychże wojsk uderzył i rozproszył w tych dniach zebranych w liżney file insuregentów, którzy wyszli z miejsc ukrytych, i chcieli się rozbiedz po departamencie *De la Dyle*.

z Hagi dnia 26. Lutego.

Wielu mniema iż powodem podróży Generała *Daendels* do *Paryża* jest okoliczność wsadzenia naszych wojsk na okręty dla pewnej wyprawy *Francuskiej*, która miała być przedsięwzięta jeszcze w miesiącu Grudniu. Wielkie mrozy wstrzymały w ten czas ten zamiar, który iak zapewniać ma być w tym momencie ulkuteczniony.

Na mocy wyroku naszego Dyrektoryatu pod d. 20. t. m. Bank *Amsterdamski* zamienił się nakoniec na Bank Narodowy. Pożyczać on będzie, na załawy, lub hipoteki dóbr ziemskich, dla ułatwienia opłaty nadzwyczajnego podatku.

Kuryer z *Wiednia* dnia onegdajszego przybył, przyniósł wiadomość, iż Porta wypowiedziała wojnę naszym Rzpltey. — General komenderujący *Brune* który był wjechał do *Amsterdamu*, odebrałszy tam kuryera z *Paryża*, powrócił tu natychmiast. Od tego momentu rozchodzić się wieść, iż złoży tutejszą komendę, i że ma być do *Włoch* posłany.

Wiadomości z *Niemiec* niezołstawia już żadney wątpliwości względem wojny między *Auftryą* i *Francją*.

Jest rzeczą pewną, iż w przypadku rozpoczęcia wojny, 12. tysięcy wojska *Batawskiego*, oddane będą pod dyspozycję Rządu *Francuskiego*.

z Sztokholmu dnia 19. Lutego.

W tych dniach przybył tu pierwszy adiutant królewski maior *Suther*, iako kuryer z *Peterzburga* z depesząmi ściągającymi się do terażniejszych uzbrań i położenia *Europy*, a które wielkiej wagi być mają. Do historii nadzwyczajnej tego-rocznej należy uwaga, iż mrozy w

Abo w *Finlandyi* dochodziły do 37, a w *Tornea* w *Laponii* do 42. stopni.

z Konstantynopola dnia 25. Stycznia.

Traktat przymierza odpornego między Cesarzem *Ottomańskim* i Cesarzem wszech *Rossyi*.

W IMIE BOGA WSZECHMOCNEGO.

Najjaśniejszy i najszybciej Cesarz Jmć *Ottomański*, i Najjaśniejszy najszybciej Cesarz Jmć wszech *Rossyi*, powodowani jednolitym i rzetelnym chęcią dla dobra krajów swoich i względnie wiernych poddanych, nie tylko do utrzymania pokoju, przyjaźni i dobrego porozumienia szczęśliwie pomiędzy nimi trwającego, ale nadto do użycia ich w celu wkręślenia i umocnienia powszechnego a dziś tak zakłóconego pokoju, który jest najszybciej darem dla całego rodzaju ludzkiego; postanowili przez zawarcie przymierza odpornego, tym bardziej związek ich połączający rozszerzyć. W tym celu wybrali za pełnomocników swoich i mianowali N. Cesarz Jmć *Ottomański* z strony swojej, najznakomitszych i pełnych flawy *Effend Ibrahim*, *Ismet Beja*, z tytułem *Kudiliskiera* z *Romeli* etc. i *Achmeta Atit Reisefendego*, a Cesarz Jmć wszech *Rossyi* z strony swojej wysokiego i szlachetnego *Wasile o Tamarę* swego tajnego konsyliarza, i nadzwyczajnego przy Porcie *Ottomańskiej* Połla, którzy okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa, znalezione w stosownym i przyzwoitym kształcie, zgodzili się na następujące Artykuły.

Artykuł I. Ma trwać na zawsze pokój, przyjaźń i dobre porozumienie między Cesarzem *Ottomańskim* i Cesarzem wszech *Rossyi* ich magnatami i ich poddanymi na wodzie i lądzie, a to w tym sposobie, iż przez wzgląd na to przymierze odporne, między obu państwami tak dokładna ścisłość utrzymywać się ma, iż odtąd iednych tylko przyjaciół i nieprzyjaciół mieć będą. W tym celu zaręczają sobie wspomniane mocarstwa porozumiewać się względem wszelkich okoliczności tyjących się zobopolnego ich bezpieczeństwa i spokojności, i użyciu wszelkich potrzebnych środków do oparcia się każdemu nieprzyjaciółskiemu i dla nich szkodliwemu przedsięwzięciu, tudzież do utrzymania powszechnego spokojności. — Art. II. Zawarty w roku 1791. dnia 29. Grudnia, *Hegiry* 1206. dnia 15. miesiąca *Gemaziel* *Ewel* traktat pokoju, iako też wszelkie inne stosowne do niego traktaty, niniejszym przymierzem w całym ich brzmieniu utwierdzone zostają, tak iak gdyby słowo w słowo w terażniejszym traktacie przymierza odpornego umieszczone były. — Art. III. Dla nadania zupełniejszej i dokładniejszej mocy temu przymierzowi, obie wysokie umawiające się strony gwarantują sobie nawzajem posiadłości swoje. Cesarz Jmć wszech *Rossyi* gwarantuje wszystkie posiadłości Wysokiej Porty bez żadnego wyjątku, w stanie w jakim przed najeściem *Egiptu* zostały, a Cesarz Jmć *Ottomański* gwarantuje wszystkie posiadłości dworu *Rossyjskiego* w terażniejszym ich stanie bez żadnego wyjątku. — Art. IV. Jakkolwiek obie strony zachowują sobie prawo wniescia w negocjację z innymi mocarstwami, i zawierania z niemi wszelkich traktatów iakich interessa ich własne wymagają, iednakże obowiązują się nawzajem nacyroczystciey, iż takowe traktaty nie w sobie zawierają nie będą, coby iednemu z nich kiedykolwiek i w jakimkolwiek sposobie najmniejszą szkodę i ulzczerbek przynieść, lub całości państw ich Ikażę zadać mogło. — Artykuł V. Gdyby obie strony lub iedna z nich iakie zamysłała przedsięwzięcie, a zebrane sily nie były dostateczne do odparcia uślawiania nieprzyjaciółskich, na ów czas iedna strona obowiązana będzie drugiej tak na morzu iak na lądzie dodać pomocy dla jednolitego działania lub sławienia dywersyi, lub dopomożenia pieniędzmi, gdyby tego zobopolny interes przymierzeńców i ich bezpieczeństwa wymagało. Dla czego w takowym przypadku zażydzie wprzód porozumienie z należytą otwartością i potrzebne w tej mierze znajdą się środki, dla uzupełnienia z wszelką rzetelnością takowego obowiązku. — Art. VI. Wybor wspomnianych polityków czy to w wojsku czy w pieniądzech zawisnąć będzie od strony atakowanej, a w przypadku kiedy ta pomoc od pierwszej żądana będzie, wojska lub eskadra najszybciej w 3 miesiące po rekwizycyi posłane być powinny. Co się zaś tyczy polityków pieniężnych, te od roku do roku w wyznaczonych terminach wypłacone być powinny od cza-

su rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich aż do zawarcia pokoju. — Art. VII. Gdy obie wysokie umawiające się strony, czy to z całą siłą swoją czy tylko z pewnym pośilkim wspólną sprawę utrzymują, przeto żadna strona ani pokoju ani zawieszenia broni nie zawrze, bez wciągnięcia do tego drugiej strony, i bez czuwania nad iey bezpieczeństwem, w przypadku zaś przedsięwzięcia iakiego lub ataku przeciw rekwirowanej stronie, przez nienawiść zawartego przymierza, druga strona obowiązana będzie też same obowiązki z rzetelnością i punktualnością dla iey obrony uzupełnić. — Art. VIII. W przypadku zupełnego użycia całkowitej potęgi lub umówionych pośilków, obowiązują się obay wysocy sprzymierzeńcy nawzajem z naydokładniejszą rzetelnością używać sobie plany ich wojennych operacyow, ułatwiać ile możności ich wykonanie, powierzać sobie zamiary ściągające się do dalszego ciągnięcia wojny lub zawarcia pokoju, i porozumiewać się w tej mierze za przewodnictwem załad pokoju i umiarkowania. — Art. IX. Wojsko pośilkowe w miarę liczby swojej będzie opatrzone od swojego monarchy w artylleryą, amunicyą i wszelkie inne potrzeby, od którego też żółd odbierać będzie. Strona rekwirująca prowiant i furaz przytławi wojskom w naturze, albo w pieniądzech podług umówionej ceny, zaczawszy od dnia, w którym granice własne opuszczą. Strona rekwirująca dostarczy im kwatery i wszelkich innych wygod, iakich własne iey wojsko używa. — Art. X. Strona rekwirująca ma dostarczać eskadry pośilkowej wszystkich potrzebnych żywności od dnia przybycia iey do kanału, i przez cały przeciąg czasu, w którym użyta będzie przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi. Strona rekwirująca wyda eskadry z arsenatów i magazynow swoich bez wszelkiej trudności za zwyczajną ceną to wszystko, czego tylko potrzebować będzie do naprawy swojej. Okręty wojenne i przewozowe obu sprzymierzonych dworow, poki tylko wspólna wojna trwać będzie, mają mieć wolne wyjście do portow względnie swoich, bądź dla przeżimowania bądź dla naprawy. — Art. XI. Wszystkie znaki wojenne i zdobyczne, na nieprzyjaciela zabrane mają do tych wojsk należeć, które ie zabierze. — Art. XII. Cesarz Jmć Ottomański, i Cesarz Jmć wszech Rosji ponieważ zawierają niniejszy traktat odporny przymierza nie w celu czynienia zdobyczow, lecz jedynie w zamiarze obronienia całości pośilkow swoich, bezpieczeństwa własnych poddanych i utrzymania innych mocarstw w tym znaczącym położeniu, w którym się dotąd znajdują, a przez które utworzyli tak istotną dla powszechnej spokojności polityczną równowagę, przeto nie zaniebają wzywać do tego związku Cesarza Jmć Rzymskiego Króla Węgierskiego i Czeskiego, Królow Angielskiego i Pruskiego, równie iak wszystkich innych mocarstw, którzy do tak niewinnego i zbawionego sojuszu przyłączyć zechcą. — Art. XIII. Jakkolwiek obie wysokie umawiające się strony szczerze postanowiły związek ten iak najdłużej utrzymywać, że jednak w ciągu dalszych okoliczności mogą zajść pewne odmiany w terażniejszej umowie, przeto obie strony zgodziły się na to, oznaczyć trwałość terażniejszemu odpornemu przymierzowi do lat 8, rachując od czasu zamiany ratyfikacyow. Obie strony za zbliżeniem się tego terminu porozumieją się w przyjacielskim sposobie względem odnowienia traktatu, stosownie do stanu rzeczy w tym czasie. — Art. XIV. Terażniejszy traktat przymierza odpornego będzie ratyfikowany tak od Cesarza Jmć Ottomańskiego iak od Cesarza Jmć wszech Rosji, a te ratyfikacye będą w przeciągu dwóch miesięcy, albo ieszcze przedzwyżej jeżeli tego zaydzie potrzeba w Konstantynopolu zamienione. Dla wiary czego niżej podpisani na mocy pełnomocnictw swoich niniejszy traktat przymierza odpornego podpisaliśmy z wycisnieniem własnych pieczęci. W Konstantynopolu dnia 23 Grudnia 1798.

(Podpisano) *Eskeid Ibrahim Ismet* z tytułem *Kadileskiera* Romeli. — *Achmet Atif Reis Effendi*. — *Wafil Tamara* konsyliarz tajny.

W Egipcie Arabowie i Beduinowie nie dotąd przeciw Generalowi Buonaparte dokazać nie mogli. Pierwsi zaymają już sami zakładając szanie dla siebie. Zdobyte Malty wieleby dopomogło połączonej usiłowaniu przeciw Egipcjowi. — Posel Hollenderski ma pozwolenie ieszcze tu zaimę przepędzić, lecz iako prywatna osoba,

Szeł batalionu *Vallongé* pisał do ministra związkow Zewnętrznych w Paryżu list, w którym mu donosi o przyprowadzeniu do Konstantynopola 600. nowych ien-cow francuzkich wziętych w Cefalonii, i St. Maure. Uwiadomienia go przytym, iż kawaler *Sidney Smith* kommandujący siłami morilkami Angielskimi w Lewancie, równie iako brat iego *Spencer Smith* minister pełnomocny przy Porcie, mocno poparli odwolywanie się 46. Francuzow wziętych pod *Abukir*, a potem w kaidany okutych, i do więzienia wtrąconych. Potrafili nakoniec (dodać) wyprowadzić ich z tej okropnej katuszy. Znajduję się w tej liczbie; i pospieszam z uwiadomieniem, iż ministrowie Angielscy użyli w tym pośtepku całej swej gorliwości, i tym więcej iestliwy tąż wspaniałością uieci, iż podobnie pracują u ministrów *Ottomańskich*, dla odmiennienia lub ofłodzenia smutnego i okrutnego losu przeszło 800. nieszczęśliwych naszych współziomkow, których zostawiamy w więzach. Spodziewamy się, iż ich w tej mierze gorliwość, wsparta usiłowaniami ministra Hiszpańskiego, który nieprzełataw dawać nam wszelkich dowodow przychylności i pomocy, lecz sięliwy otrzyma lutek.

Od granic Tureckich dnia 20. Lutego.

Podług wydanego obwieszczenia do mieszkańców *Wołoszczyzny* przez tamtejszego Hospodara pod dniem 10. Lutego, dotąd trwająca insurekcyja w *Widdynie* na mocy danego pardonu od *W. Sultana Basmauowi-Oglu* i iego stronnikom zupełnie się zakończyła. Z tego powodu zniesione zostały dla mieszkańców tych okolic, niektóre nadzwyczajne w tym czasie nałożone podatki.

Od granic Austrii dnia 24. Lutego.

Wojska Rosyjskie w Austrii są w gotowości na każdy moment do wyruszenia. — Interes polityczny nigdy ieszcze nie był w krytyczniejszym iak teraz położeniu. Na dniu 17. w *Wiedniu* złożona była wielka rada w obecności cesarskiej Poruszenia w wojska są powszechne, *Vice król Pignatelli* dla samego zaburzenia w mieście był przymuszony do zawarcia zawieszenia broni. Uciekł on na okęcie do *Palermo* przebrany po kapucyniku.

Dnia onegdajszego wyłano do naszych armiow 80. pontonow, wielką liczbę pierow polowych, lawetow, i innych sprzętow wojennych. Przy tym transporcie wyszło nader wiele korpusow pontonierow, saperow i minierow. Ze wszystkich stron nie widać iak tylko wyruszenie niezmiernie liczby konwoiow wojennych.

Dnia 18. po południu kurjer wyprawiony przez *Hrabiego de Silern* ministra Cesarzkiego w *Munich* przyniósł wiadomość o śmierci elektora *Bawarskiego*. Połano natychmiast *Łatafę de Neufstad* dla uwiadomienia o tym Arcy-Xiążęcia *Ferdynanda* i iego małżonki, której elektorowa wdowa *Marya Leopoldyna* iest córka. Podchlebiają tu sobie, iż to nieszczęśliwe zdarzenie nie nadwery w terażniejszych okolicznościach dobrego porozumienia trwającego pomiędzy najpierwszemi mocarstwami Niemieckimi.

Dwór nasz odebrał z *Palermo* depesze od *Króla Sycylijskiego* pod datą 31. Stycznia. Mówią, iż *Królowa* ma się udać do *Niemiec*, i skoro tylko odzyska zdrowie. Elkartowana będzie od morney eskadry Angielskiej. — Zapewniają, iż wojska Rosyjskie na lądzie i na morzu przeciwko *Francuzom* przeznaczone, wynoszą do 300. tysięcy ludzi. — Spodziewane tu iest przybycie arcy-xiążęcia *Karola z Friedberg*. — *Baron de Degelmann* zakończył życie w roku 40. wieku swego.

z *Innspruki* dnia 14. Lutego.

Każdy człowiek zdany do noszenia broni, ma rozkaz być w gotowości do marszu jeżeli wypadnie potrzeba dla obrony oyczyny. Przez *Tyrol* przechodzi znaczna liczba ciężkiej artylleryi. Oczekujemy na 15 batalionow, które są w drodze z *Austrii* i *Czech*, a które mają stanąć w tym mieście i iego okolicach.

z *Stutgardu* dnia 21. Lutego.

Wszystkie kosztowne sprzęty i Archiwa zostały z rozkazu dworu upskowane, iak Xiąże zamysla rezydencyą swoją przenieść do *Weiltingen* nad granice *Anspachskie*. Obywatele podali mu w tej mierze przełożenie, na które Xiąże w wyrazach naymocniejszych odpowiedział, a potem rozdać ie rozkazai przy wachparadzie. Umyśli w tym kraju bardzo są rozsiązione, lubo Minister Francuzki *Trouvé* przeciwni się wszelkim gwałtownym krokow.

z *Ratyzbony* dnia 21. Lutego.

Obrazy seymowe względem marszu wojsk Rosyjskich, nieodprawiały się na dniu 18. iak tylko w kolegium elektorow, i tylko *Moguncya* i *Brandenburg* wydały swoje vota. *Czechy* i *Hannover* protestowały się przeciwko utworzeniu protokółow; Jnni elektorowie zachowali się do innego czasu. W Collegium Xiążat i miał na przełożenie ministrów *Austriackich* postanowiono, iż nie potrzeba się spieszyć w tak ważnej sprawie, i że należy oczekiwać zdania większych dworow, od których iezcugulnie los *Niemiec* zależy.

z *Moguncyi* dnia 21. Lutego.

Dyrektoriat Wykon. uczynił liczne w wojsku promocyje, z których między innymi następujące: *G. Bernadotte* mianowany iest G. Kommand. Armii obserwacyney; Generalowie brygad *Klein*, *Vandamme*, *Montrichard*, *Beguinot*, *Rusea*, i *Lecourbe* Generalami dywizyj stc.

G. brygady *Guesnel*, *GG. Adjut. Rostoland*, *Lamour*, *Bertrand*, *Drouhot*, *Couthaud*, i *Guirau*, przywieceni są do armiow. G. dywizyi *Cherin* przydany iest do armii obserwacyney za łuf. wyższego Łtatu. *G. Pille* przechodzi do 10. i 16. Pułbrygady; *G. Hoffme* do 1. 16. i 19. *G. Maffol* do 6. *G. Muller* do 7. *G. Dufour* kommandujący 14 użyty będzie do armii *Moguncyckiej* i zastąpiony tymczasem przez *G. Bryg. Avril*. Miejsce *G. Hurst* zastąpi tymczasowo *G. Nauco*. G. Brygady *Desenfans* przydzie do armii *Moguncyckiej*.

z *Kassli* dnia 25. Lutego.

Wiadomość o pokoju zupełnie była fałszywa. Arcy-xiąże *Karol* ma rozkaz do przeyscia rzeki *Lech*, za którą dotąd zostawał. Piętnaście dywizyjow *Francuzkich* iedynie tylko z powodu wylewu *Renu* wstrzymane były od przeyscia.

z *Frankfortu* dnia 26. Lutego.

Ob. *Rivals* minister Francuzki w *Kassli*, powrócił do tego miasta, ażeby się w nim znajdował za przybyciem landgrafa. — Imperator *Rosyjski* kazal zapewnić *księcia Wirtemberskiego*, iż w przypadku wojny wojska iego weyda do *Szwabii*. — Armia *Austriacka*, która w tym momencie zaymuje wyższy Palatynat, wynosi do 40. tysięcy ludzi. — Dobra tych mieszkańców na lewym brzegu, którzy u obcych mocarstw na prawym weszli w służbę wojenną, zostają konfiskowane. — W *Monachium* wszystkie zabawy na rok ieden są zamknięte. — Zaciąg korpusu pośilkowego od 18.000. ludzi w *Szwajcaryi*, iak nayspieszniej idzie.

Hrabia *d'Artois* w *Edyburgu*, wezwany iest od dworu *Rosyjskiego* dla udania się do *Malty*. Zareczona mu iest opieka, pomoc i naywyższe uszanowanie. Naypodobnie iest iednak, iż pozostanie w *Holyrood House*.

z *Strazburga* dnia 27. Lutego.

General *Bernadotte* wyjechał ztąd do *Moguncyi* wraz z *Gen. Ney*, który dowodzić będzie kawalerją iego dywizyi. — *Gen. Bernadotte* dla tego tylko nieprajął komendy we *Włoszech*, ażeby się razem znajdował z *Gen. Jourdan* z którym go łączą ściśle przyjaźni związki. — Kurjer który tedy dnia 24. przejeżdżał, miał z sobą wieść rozkaz do ministrów *Francuzkich*, ażeby wyiechali z *Rastadu* w przypadku gdyby odpowiedź seymu *Ratyzbońskiego* go nie była dogodną.

Dnia 1. Marca. — Tego poranku o świcie dnia, przednia straż armii pod kommandą *Gen. Lefebure* przeprowiła się przez *Ren* przy *Kehl*, gdzie dnia wczorajszego rzucano drugi most na łodziach. Za nią przechodziła ogromna artyllerya i niezmierna liczba wozow z amunicyą i bagażami. Dział po południu iem *Gen. Jourdan* wyiechał do *Offenburg*, gdzie tymczasowo założona będzie główna kwatera. Jutro i po jutrze reszta armii przyedzie *Ren*. Dywizya *Gen. St. Cyr* najpierwsza przechodzić będzie. Zapewniają, iż nasze wojska wkroczą we *szrodek Szwabii*. Osobny korpus opasze *Filipsburg*. Dnia wczorajszego połano do *Rastadu* straż dla połów neutralnych mocarstw. — Komunikacya z *Niemcami* nie będzie przerwana. — *P. S.* Nasze wojska weszły w południe do *Offenburga*. Dział ielazce mają zająć *Lahr*, *Gegenbach*, *Bischheim*, *Oberkirch*, etc. Armia pomyka się trzema kolumnami, iklada się z 85. tysięcy ludzi. Korpus znajdujący się w *Szwajcaryi* pod dowództwem *Gen. Masseny*, rachują do 60. tysięcy ludzi.

z *Rastadu* dnia 23. Lutego.

Pewną iest rzeczą, iż odpowiedź Dworu *Wiedeńskiego* przybyła tu dnia 14. w nocy. Hrabia *de Lehrbach* teży samej nocy miał ieszcze konferencyą z ministrem *Bonnier*, uczynił niektóre słowne oświadczenia, i oddał temu ministrowi odebrane depesze, które były zapieczętowane i podpisane do Dyrektoryatu *Francuzkiego*. Ob. *Floffe* adjutant Generala *Jourdan* wyiechał na tychmiast do *Strazburga* z temi depeszami, dla przesłania ich z tamtąd do *Paryża*. Za iego do *Strazburga* przybyciem, złożona była Rada wojenna, na której postanowiono, iż gdy zalewy *Renu* są przeszkodą do przeprowadzenia się przez tę rzekę, przeyscie przez nie wstrzymane będzie do czasu, w którym będzie mogła dość odpowiedź Dyrektoryatu do *Rastadu* równie iako i odpowiedź seymu *Ratyzbońskiego*. Wojska *Francuzkie* zgromadzone w okolo *Strazburga*, są tak uszykowanemi, iż mogą się potęczyć we dwóch godzinach, i na pierwszy znak pośtepować. Dnia onegdajszego odprawiły generalną rewiją. — Armia Generala *Jourdan* wynosi (iak zapewniają) 80. tysięcy ludzi. Cztery dywizye infanteryi są pod dowództwem Generalow *Souham*, *St. Cyr*, *Ferino*, i *Lefebure*. Kawalerją dowodzi General *d'Hautpoul*, który dotąd kommandował w okolicach *Frankfortu*. Armia Cesarzka pod kommandą arcy-księcia *Karola* wynosi ze wszystkim 110. tysięcy ludzi. — W niższej *Austrii* zatrudniają się teraz organizacyą pospolitego ruszenia, które ma dostarczyć 100. tysięcy ćwiczonego wojska. — 10. tysięcy ludzi z armii *G. Jourdan* mają pójść ku *Filipsburgowi*, a reszta zaymie *Czarny las*, zaczawszy od *Knibis*, aż do *Szaffuzy*.

Hrabia *de Hohenhausen* nowy minister dworu *Saskiego* przybył dnia 21. do *Ratyzbony*, Hrabia *de Leoben* iego poprzednik wyjeżdża w tym tygodniu do *Drezna*. Hr. *de Lehrbach* po odprawionej na dniu 18. t. m. z Ob. *Bonnier* długiej konferencyi, odeślal większą część swoich ekwipażow do *Ulm*; Rozchodzi się pogłółka, iż i sam ma opuścić kongres i zostawić na swoim miejscu *P. de Hügel* kommissarza Cesarzkiego. — Ministrowie *Pruscy* podali ministrom *Francuzkim* Notę, której ośnowa nie iest wiadoma. — Nowo panujący elektor Palatyn zniósł ięzyk *Bawarski* Zakonu *Maltańskiego* przez swego poprzednika ustanowiony.

Ministrowie Francuzcy zaprzeczają wyraźnie rozkład wieści, jakoby miały być ułożone trzy-miesięczne zawieszenie oręża; sama tylko odpowiedź Dyrektoryatu na depesze Wiedeńskie, rzeczą tę rozstrzygnie.

Pierwszym karaniem nowego Elektora Bawarskiego było, położyć swemu Ministrowi w Ratuszynie nowe instrukcje względem marszu wojsk Rossyjskich.

Dnia 24. Lutego. — Dnia dzisiejszego przybył tu nadzwyczajny kuryer z Paryża. Niewiadoma dotąd treść depesz, które oddał Ministrowi Francuzkim; lecz w te-razniejszych okolicznościach nie może nie być nader ważna.

Dnia 28. Lutego. — Tego wieczora o godzinie 8. przybył z Straszbura jeden General-Adjutant Francuzki. OOb. Bonnier i Robertot znajdujący się na ten czas na spektaklu, natychmiast zwołali wywołaniem. Officer ten wyjechał we dwie godziny do Straszbura. — Przed kilku dniami popłynęło z Straszbura w górę Renu wiele statków napel-nionych artylleryą, która iak mówią, przeznaczona jest na oblężenie Filipsburga.

Dnia 1. Marca. — Francuzi zaczęli przechodzić Ren pod Kehl. Generał Vandamme był na czele przed-niej fłazy. — O godzinie 9. Ministrowie Francuzcy po-dali Deputacji Rzeszy Notę z przyłączonemi Proklama-cjami. Przywiezione one były do Rastad wczoraj w wie-zor przez Generała-Adjutanta. W podobnej treści od-dana także była Nota hrabiemu de Lehrbach. Kuryerowie i statki, są na wszystkie strony rozsyłane.

Nota legacji Francuzkiej podana Deputacji Rzeszy.

„Nizey podpisani Ministrowie pełnomocni Rzpłety Francuzkiej do negocjacji z Rzeszą Niemiecką, odebrali rozkaz od Dyrektoryatu Wykonawczego, komunikowa-nia Deputacji Rzeszy przyłączoną tu Proklamacyą. Do-pelniają to zlecenie, dodając do niniejszej Noty exem-plarz tej Proklamacyi, przez nich podpisaney, tudzież odczwę Generała Jourdan do armij którą dowodzi. — Nizey podpisani mają także zlecenie oświadczenia, iż w tym marszu wojska nie należy uważać iak tylko ofi-ozność przez okoliczności nakazaną, iż chęć pokoju z fłony Rządu Francuzkiego jest zawsze żywa i łczera, i że tenże trwa ściecnie w zamiarze zawarcia go z Rze-szą Niemiecką, zawsze pewnym będąc, iż Rzesza oświad-czy się przeciw marszowi wojsk Rossyjskich. — w Rastad dnia 11. Ventose (1. Marca) r. 7. Rzpłety Francuzkiej. (podpisano) BONNIER, JEAN-DEBRY, ROBERTOT.

Rzpłta Francuzka. — Wolność Rowność. — Dyrekto-ryat Wykonawczy. — Wojska Cesarza Jmci Króla Wę-gierskiego i Czełkiego z wżgardą konwencyi zawartej w Rastad dnia 11. Primaire roku 6. przeszły rzekę Jun i wyszły z krajow dziedzicznych. To poruszenie było skom-binowane z marszem wojsk Rossyjskich które głośno twierdzą, iż przyszły dla atakowania i walczenia z Rzpłtą francuzką, i znajdując się w krajach Cesarzkich. — Zawsze wierny przyjętym przez siebie obowiązkom, za-wsze powodowany szczera chęcią utrzymania pokoju, za-wsze skłonny do myślenia, iż Cesarz Jmci temż samemi rządzi się uczuciami, rząd francuzki żądał uroczyſtey deklaracyi względem takowego wojsk Rossyjskich marszu, i przeyscia im dozwolonego. Cesarz zachował milcze-nie, Dyktoryat Wyk. widzi się więc zagniony koniecz-nością do prawey obrony, i przymuszony jest przez po-winność w iakiej się znajduje każdy kraj w czuwaniu nad własnym bezpieczeństwem, do postawienia wojsk francuzkich w stanowiłkach, iakie im zająć okoliczności na-kazują. W tym samym jednak czasie oświadcza, iż chęć jego, do pokoju jest nieodmienna, i że w momencie, kie-dy Cesarz Jmci oświadczy przez deklaracyą przyjacielską, iż wojska Rossyjskie wyszły z krajow jego, a wojska jego zaięły te same stanowiłki iakie były umówione przez konwencyą w Rastad zawartą, armie francuzkie zajmą ro-wnie z swojey fłony te stanowiłki w iakich dotąd zosta-wały. Potwierdzono przez Dyktoryat Wykon. dnia 2. Ventose roku 7.

(Podpisano) REVEILLERE — LEPAUX. Prezydent. — LAGARDE Sekretarz.

Generał Jourdan w swojey Proklamacyi wzywa żołnierzy aby nie zapominali, iż wszystkie własności publiczne i pry-watne powinny być dla nich świętymi, i że każde bez-prawie surowo karane będzie. Wszystkie kommandan-tow i szefow korpusow pojedynczych czyni odpowiedzial-nymi, za wszelkie popełnione przestępstwa. Dyktoryat (rzecze) rozkazał nadgradać ludom i rządow w przy-jaźni z Rzpłtą Francuzką zostającym, za czynione wojskom iey liverunki. Dla czego w tym wszystkim co tylko będzie rekwirowanym i przyſławianym armij, kwity dawane być powinny. Przez takowe urządzenia spra-wiedliwe i godne narodu Francuzkiego, mieszkańcy Ger-manii zabezpieczeni przeciw zdraclliwym pogłolkom przez ich nieprzyjaciół rozlewianym, zostaną spokojniemi wśród burzy ich obywatelskiej; spodziewam się, iż osądzą za najlepší środek do utrzymania własności swoich, za-chowanie się w pokoiu. Lecz jeżeli przeciwnie, w brew umowy z niemi zawartej, armia Francuzka znajdzie mia-ſta i wſie popuszczane, jeżeli mieszkańcy ich opierać się będą marszowi iey, lub odmówią iey pomocy w mo-cy ich będącej, na ów czas oświadcza, iż samą ot-wartością, iż przedsięwzję inne środki do ich ukarania.

Dnia 2. Marca.

Deputacya Rzeszy naradzała się na dzisiejszey sefſy nad Notą podaną sobie dnia wczorajszego przez Ministrow Francuzkich, i ułożyła następujące Conclufum: — „Deputacya Rzeszy sądzi iż Nota Ministrow pełnomocnych Fran-

cuzych pod d. 11. (1. Marca) powinna być iak najsprędyz wraz z przyłączonemi do niey pismami poſłana generalne-mu Seymowi Rzeszy, z przełożeniem iż większość De-putacyi spodziewa się iż ta Nota przekona Seym o nagley potrzebie ażeby poſławić Deputacyą w ſłanie dania dogo-dney Ministrow Francuzkim odpowiedzi, i odprawiania dalszych negocjacyi pokoiu, które już tak długiemy do-świadczyły przerwy. — Liſt ten do Seymu oddany będzie iak zwyczajnie Ministrowi pełnomocnemu Cesarzkemu, i da mu się do poznania na piśmie iż jest zdaniem De-putacyi ażeby na wspomnianą Notę Ministrow pełnomo-cnych Rzpłety Francuzkiej, ale nadto mocno mu te oko-liczności przełożyła; ma przeto honor uwiadomić o tym Ministrow Rzpłety Francuzkiej i zapewnić ich oraz iż jeżeli z iedney fłony przykre jest czucie nowych ciężar-ow iakie się zwala na kraj Rzeszy przez obecność ar-miow, które mają zostać pokryte; z drugiey fłony Rzesza zостаie w mocnym i łczerym pragnieniu zawar-cia rychłego i trwałego pokoju. Na koniec Nota ministrow Francuzkich wraz z przyłączonemi pismami komunika-wana będzie prywatnym deputowanym, którzy się tu znaj-dują. —

Wojska Francuzkie, które się przez Ren przy Kehl przeprawiły, są: 3cia 5 i 7. Pułbrzygada infanterji lini-owej; 24. 55. 67. infanterji lekkiey. 3. Pułbrzygada ſtrzelcow 4. Regimenta dragonii, 1. Huzarow i 2. ſtrzelcow kon-nych. 1. batalion ſaperow, 1. artylleryi konney. Te wojska poſzły ku Gengenbach i Kniebis. Główna kwatiera G. Jourdan jest w Offenburg. a G. Vandamme w Gegen-bach. Proklamacya Dyktoryatu i G. kommand: zostały ogłoszone i poprzybiane w Offenburg, lkoró tam tylko wojska Francuzkie ſtaneły.

z Manheimu dnia 2. Marca.

W mieſtgu ieszcze Grud: zaczęto ztąd wywozić wszel-ką artylleryą i amunicyą. Garnizon złożony z wojsk Rze-szy, był zaſtąpiony przez ieden batalion odwodowy elektro-za Bawarskiego; wysadzono potym na powietrze iednę część fortyfikacyi tego miaſta. Taki był ſtan rzeczy, gdy wieczorem na dniu wczorajszym dowiedzieliśmy się, że wojska Francuzkie przybyły do ſzancu nad-Reńskiego. O pułnocy ieden oddział francuzki przeszedł Ren, i zbliżył się ku bramie tegoż nazwilką. Dziś z rana odebraliśmy wiadomość, że w nocy zawarta była kapitulacya następu-jąca: Poddanie się Manheimu na wzwanie Ob. Ney G. brygady, przez Gubernatora Manr, Półpułkownika d. 12 Ventose (2. Marca) roku 7. o godzinie 5. zrana. — Art. I. Bramy Renu, Nekkeru, i Heidebergu będą oddane wojskom Francuzkim o godzinie 9. z rana. — II. Garnizon złoży broń w koszarach, od których klucze będą od-dane ſtraży Francuzkiej. — III. Ludzie garnizonowi będąc powiększcy części złożeni z rekrutow i in-walidow, zostaną się w Manheimie, aż do dalszego w tej mierze urządzenia Generała Bernadotte. — IV. i V. Officerom, unter-officerom i proſtym żołnierzom, gdyby się chcieli udać gdzie indziej, będzie wolno zabrać z sobą broń i bagaże: tudzież względem utrzymania koni z pod kawalerji do dalszego urządzenia, będzie obmyślony pe-wny sposób za oſłatecznym w tej mierze potwierdzeniem przez Generała en chef etc. Jakoż w tym celu wyjechała do kwatery główney Guernesheim deputacya z 5ch członkow Regencyi złożona. Przy układaniu warunkow kapitulacyi, General Ney dał zapewnienie Rowne w tej treści: Ze Rząd Francuzki nie ma żadnego widoku nieprzyjacielskiego względem miaſta Manheimu i jego mieszkańcow, ani też względem krajow na prawym brzegu Renu położonych i do Elektora Palatyna należących, że w nich żadne zgola nie będą czynione rekwizycye, ani wymuszenie pożyczki, ani też mieszkańcy nie będą obowiązani do żadnych kon-trybucyi; że ministerjum i władze rządowe mogą iak da-wniej ſprawować ſwoje urządowanie; że religia, włas-ność i prawa każdego iak najszybciej będą ſzanowane; garnizon ſtać będzie w koszarach i żywność dla niego bę-dzie doſarczana z magazynow francuzkich. — O6. godzi-nie z rana oddział infanterji francuzkiej zajmował bramę Reńską, między 8. i 9. weſzło do miaſta około 300. tak infanterji iako i kawalerji. — Od samego rana ſłychać z da-leka mocne z armat ſtrzelanie.

Dnia 3. Marca.

Od dnia wczorajszego z rana weſzły do tego miaſta rozmaite korpusy wojsk francuzkich. G. Bernadotte przy-był tu tej nocy. Pracują tu około wyſławienia moſtu na Renie; zatrudniają się także naprawą drog prowadzących do twierdzy Reńskiej na lewym brzegu Renu. Garnizon Palatynski wyszedł z tąd wczorajszego wieczora z bronią i bagażami. Mówią, iż G. Darnaudat ma być komman-dantem miaſta Manheimu.

z Bazylei dnia 28. Lutego.

Francuzi jutro tu Ren przechodząc będą. Wyszedł rozkaz przypoſobienia chleba dzisiejszey ieszcze nocy dla 8000. ludzi. Dywizya, która ma to przeyscie ukute-cznic, poſuwa się przez miaſta leſne ku Szafuzie, gdzie się z innemi wojskami połączy.

z Florencyi dnia 9. Lutego.

Dnia wczorajszego przejeżdżał tedy Ob. Pelletier do Neapolu, dla urządzenia tam marynarki. Mał tam tak-że iak nayspieszniej ekwipować okręty dla powiezenia poſłkow Malcie.

z Liworno dnia 9. Lutego.

Liſty z Neapolu pod d. 1. t. m. piſane, donoszą, iż tam mocne powstały rozruchy. W przekonaniu iż Fran-cu-

zi nie zajmują miaſta iako zdobycz, lecz że tylko przy-byli iako wojska poſłkowe dla ukarania Lazaronow, po-nieważ Rząd zgodził się z wodzem na zawieszenie orę-ża; dla utrzymania tey pretensyi uzbroiło się przeszło 60. tysięcy ludzi. — Familia Króla Sardynskiego przyby-ła tu dla popłynienia na morze.

Z innego Liſtu pod tąż datą.

Statek przybył z Palermo donieſł nam wiadomość, iż Admiral Nelson wyjechał ztamtąd z wielu przewo-żami ſłatkami napelnionemi wojskami. Jedni mówią iż zamysła opanować Sardynią, drudzy iż pokazał się przed Neapolem w momencie nowego powſtania ludu przeci-wko Francuzom, i że mieszkańcy za pomocą Anglikow, po krwawey bitwie wyparli Francuzow z miaſta. Ta wiado-mość tym bardziej potrzebuie potwierdzenia, iż liſty z Neapolu pod d. 2. t. m. piſane wyrażają, iż tam, wliſko w spokojności zостаie. — Neapol to jest Patriocy tego kraju wypowiedzieli wojnę Syccylii.

Jeden konwoy Angielski przybył do Palermu, przy-ſłał ztamtąd do tutejszego Miniſtra zapytanie, czyliby nie mógł przybyć do naszego portu. Miniſter kaſał mu oſwiad-czyć, iż lepiej ażeby się został w Palermie i ztamtąd da-ley popłynął, mżeli ażeby przez swoje do Liworno przy-bycie miałby ſprawić nowe między Francyą i Toſkanią trudności.

Od granic Włoſkich dnia 12. Lutego.

Dowiedziemy się, iż Admiral Nelson wyładował w Salernia w kroleſtwie Neapolitańskim. Wojska Rossyjskie i Turckie miały także wyładować na południowe brzegi tego kroleſtwa.

Wojska Francuzkie ze wszystkich fłon są w poru-ſzeniu. W Medyolanie ſławiają telegraf dla korreſpon-dowania z Paryżem.

Z Turynu wyjechała deputacya z proſbą do Dyre-ktoryatu o przyłączenie Piemontu do Rzpłety Francuzkiej.

Na dniu 4. Lutego General Serrurier z rozkazu rzą-du Francuzkiego cały rząd tymczasowy Lukkański po-większey części z ſzlachy złożony, zniſł, a na to mieſ-cie uſtawił nowy demokratyczny Dyktoryat z 5ciu członkow złożony, wielką Radę z 43. a Radę ſtarszych z 24. członkow zebraną. Po wielu mieyscach drzewa wolności zostały zaſzczepione. Takim więc ſposobem Rzpłta Lukkańska zupełnie na kształt Francuzki jest prze-robiona. Po tym urządzeniu General Serrurier zdawszy kommandę Generalowi Miollis, wyjechał do armii. — Król i Krolowa Sardynſcy na d. 12. ſtaneli w Liworno, i czekają tylko na wiatr pomyſlny do puszczania się na morze.

Generał Francuzki Victor na czele 18. tysięcy ludzi udał się do Ankony, dla oſłonięcia miaſta tego od wiel-kiej napaſci. — Morze ſzodzieńne napelnione jest teraz łaprami barbarzyńskimi, chwytającymi wszelkie republi-kanckie okręty. — Baſza Janina chce także znaczne korpus Turkow wyſłać przeciw Francuzom.

z Warszawy dnia 15. Marca.

Do przykłaow dobroczynności, które zalecają pu-bliczność Warszawską, należy umieſcić piękny poſciepek Dyrektorki Teatru Poſkiego J. Pani Truſzkolawskiej, która widząc tak dalece podupadłą kompaniá aktorow Nie-mieckich, iż nie miała nawet ſposobu wyjechać na szu-kanie gdzieindziej lepszego dla siebie ſzczęścia, pomi-mo ſkrytycznych ſwoich okoliczności, dała dnia 12 na iey benefice dwie komedye z których taż Niemiecka kom-pania zylkała po odróceniu wydatkow, 120 czerw: zł. — Zbiór z komedyi Francuzkiej przez kompaniá Amatorów na wsparcie biednych graney, przynioſł 437. czerw: zł.

D O N I E S I E N I A.

Roku 1799. na kadencyi trzykrotniey Ziemiſkiej Powiatu Gro-dzińskiego, odesła ſprawa J. W. Anny i Karola z Jundziłow Murawſkich Generaliſta byłych wojsk Poſkich z kredytora-mi, w ktorey z przyczyny iż J. W. pierwey Murawſka a teraz Rozwadowſka poſzwała Gener: Murawſkich i kredytorow onych pierwszykroć, decydowaną zостаła powtórna komportacya na dzień 1. Marca 1799. r. według ſiaćkiego kalendarza. Nieſta-wiający zaś, iako to kupcy Peterzburscy Tetan Majer, Woyni-łowicz Inſtygator Liut: Downarowiczowa Chorażyna, Judycki Pułkownik, Dangiell kupiec Warszawski, Godebſki i inni kon-demnowanemi zостаłi, i znouu poſzwani będą; wedle praw kra-owych, niepoſłesyonacy zaś w Gubernij Litewſkiej przez przy-bicie pozwu do drzwi ſądowych; co ſię pomienionych Ichmo-ſciow i innych kredytorow przez Gazetę Kraiową i Zagraniczną ogłaſza i uwiadomia.

Do ſprzedania 200. ſtnk Owiec Maiorek, młodych po lat 3. i 4. w dobrym gatunku Cabanki. Ze wszelkim zapewnieniem że ſą zdrowe; życzący sobie nabycia, ma ſię udać po infor-macyą do J. P. Filipeckiego mieszkającego na ulicy Podwale, w kamienicy Nro 51r.

Wdowa Staſiſława Rafałowicza donosi Prześwietney Pu-bliczności, że ſkład ſwiec wołkowych białyeh i żółtyeh tak ſtożowych iako i koſcielnych różnego gatunku, tudzież po-chodni etc. etc. do kamienicy Ur: Łyszkiewicza w ſtarym mie-ſcie przeciw Ratusza pod Nr: 63. jest przeniesiony.

W Handlu Antoniego Muradowicza na Krakowſkim Przed-mieſciu naprzeciw Bernardynow, znajduje ſię świeżo ſprowa-dzony Tytuł Turckiy w wybornym gatunku, kraiany i w li-ſciach.

Franciſzek Aufzſlag Kupiec i Obywatel Warſzawſki obia-ſwiz handel korzenny i winny po ſ. p. Staſiſławie Rafałow-i-czu w ſtarym mieſcie, donosi Prześwietney Publiczności, iż ten handel w wielkiej gaunka towarow korzennych i Win ro-maitych w najlepſzym gatunku, jest teraz przez niego opa-trzony. — Polecając ſię przytym ſławkawym względem Prześwie-tney Publiczności, uſługi ſwoie, w doſarczaniu dobrego towa-ru i za ſuſzną cenę oſiaraue.

Z powodu blisko nadchodzącego kwartału, Redakcyja tey Gazety przypomina ſię JPP. Prenumeratorom po Prowincyach, ażeby raczyli wcześniej ſię zgłosić do bli-ſkich ſiebie Pocztamtow z zapisaniem po też Gazetę dla rychleſzego oney odbierania.

Kantor tey Gazety jest w Rynku Starego Miaſta, w kamienicy, J. P. Eberta pod Nrem 65. na drugim pięttrze. — Exemplarz groſzy 20.